

**UCHWAŁA NR XV/63/2016
RADY GMINY PERZÓW**

z dnia 8 lutego 2016 r.

w sprawie wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu na uchwałę Nr 26/1649/2015 Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu z dnia 29 grudnia 2015 r. stwierdzającą częściową nieważność uchwały Nr XIII/51/2015 Rady Gminy Perzów z dnia 23 listopada 2015 r. w sprawie określenia wzorów formularzy informacji i deklaracji podatkowych dla podatku od nieruchomości, rolnego i leśnego.

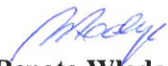
Na podstawie art. 98 ust.1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2015 r. poz. 1515; ze zm.) oraz art. 3 § 2 pkt 7 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270; ze zm.) **uchwala się, co następuje:**

§ 1. Wnieść do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu skargę na rozstrzygnięcie nadzorcze - uchwałę Nr 26/1649/2015 Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu z dnia 29 grudnia 2015 r. stwierdzającą częściową nieważność uchwały Nr XIII/51/2015 Rady Gminy Perzów z dnia 23 listopada 2015 r. w sprawie określenia wzorów formularzy informacji i deklaracji podatkowych dla podatku od nieruchomości, rolnego i leśnego.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Perzów.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCA RADY
GMINY PERZÓW

Renata Włodarczyk

Uzasadnienie

do uchwały Nr XV/63/2016 Rady Gminy Perzów z dnia 8 lutego 2016 r.

w sprawie wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu na uchwałę Nr 26/1649/2015 Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu z dnia 29 grudnia 2015 r. stwierdzającą częściową nieważność uchwały Nr XIII/51/2015 Rady Gminy Perzów z dnia 23 listopada 2015 r. w sprawie określenia wzorów formularzy informacji i deklaracji podatkowych dla podatku od nieruchomości, rolnego i leśnego.

W dniu 11 stycznia 2016 r. doręczono Gminie uchwałę Nr 26/1649/2015 Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu z dnia 29 grudnia 2015 r. stwierdzającą częściową nieważność uchwały Nr XIII/51/2015 Rady Gminy Perzów z dnia 23 listopada 2015 r. w sprawie określenia wzorów formularzy informacji i deklaracji podatkowych dla podatku od nieruchomości, rolnego i leśnego.

Zaskarżona uchwała stanowi rozstrzygnięcie nadzorcze w rozumieniu art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2015, poz. 1515; ze zm.).

Kolegium RIO w Poznaniu stwierdziło nieważność wymienionej na wstępie uchwały Rady Gminy Perzów w części obejmującej ustalone wartości liczbowe wykazane w załączniku nr 7 do uchwały – „Deklaracja na podatek rolny”, w części „E.3. SADY” tegoż załącznika do uchwały, w kolumnie : „Przelicznik”, w zakresie odnoszącym się do klasy IIIb oraz do klasy IVb.

Kolegium stwierdziło, iż wskazane w tej części uchwały Rady Gminy przeliczniki :

- w klasie IIIb – 1,35,
- w klasie IVb – 0,80,

naruszają przepis art. 6a ust. 11 w związku z art. 4 ust. 5 oraz art. 4 ust. 6 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. z 2013 r. poz. 1381; ze zm.).

Organ nadzoru, wywodząc z treści art. 4 ust. 6 ustawy o podatku rolnym orzekł, iż wymienione powyżej przeliczniki winny wynosić odpowiednio: dla klasy IIIb – 1,65, zaś dla klasy IVb – 1,10.

Rada Gminy Perzów twierdzi, że opisane rozstrzygnięcie nadzorcze jest niezgodne z prawem i opiera się na błędnej wykładni przepisów art. 4 ust. 5 i ust. 6 ustawy o podatku rolnym, w związku z czym zasługuje na uchYLENIE w całości.

I. Na wstępie należy podnieść, iż poza naruszeniem prawa materialnego w zakresie powyżej przytoczonym, zaskarżana uchwała Kolegium RIO w Poznaniu narusza również przepis prawa formalnego. Mianowicie, zgodnie z art. 91 ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym rozstrzygnięcie nadzorcze powinno zawierać uzasadnienie faktyczne i prawne. Tymczasem uzasadnienie skarżonej uchwały RIO, poza przytoczeniem, iż przepis art. 4 ust. 6 ustawy o podatku rolnym również dla sadów klasy IIIb i IVb nakazuje stosować przeliczniki takie, jak dla gruntów ornych klas IIIa i IVa, nie podaje powodów, dla których taki wniosek jest uprawniony.

II. Przechodząc do kwestii ustalenia przez Radę Gminy przeliczników dla sadów, położonych na gruntach klas III, IIIa, IIIb, IV, IVa i IVb wskazać należy przede wszystkim na treść przepisu art. 4 ust. 6 ustawy o podatku rolnym. Stanowi on, iż : „Sady przelicza się na hektary przeliczeniowe według przeliczników określonych w ust. 5 dla gruntów ornych, z tym że do sadów klasy III i IV stosuje się odpowiednio przeliczniki dla klasy IIIa i IVa.”.

Po pierwsze, ustawowe przeliczniki powierzchni użytków rolnych, w części obejmującej grunty orne nie zawierają przeliczników dla klas III oraz IV. *Ratio legis* przepisu ust. 6 art. 4 *in fine* , w ocenie Rady Gminy sprowadza się do owego właśnie braku wskazania przeliczników dla klas III i IV dla gruntów ornych w treści w ust. 5.

Ustawowe zróżnicowanie przeliczników hektarów fizycznych dla celów podatku rolnego wydaje się oczywiste; płacenie bowiem przez właścicieli jednakowych powierzchni użytków rolnych na odmiennych glebach byłoby niesprawiedliwe. Z tej przyczyny ustawa w art. 4 ust. 5 wprowadza przeliczniki w uzależnieniu od klasy bonitacyjnej użytków rolnych.

Nie jest możliwe należyte zastosowanie omawianych przepisów (art. 4 ust. 5 i 6) bez zwrócenia uwagi na przepisy prawa regulujące sprawy gleboznawczej klasyfikacji gruntów. Art. 2 pkt 12 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2015 r. poz. 520; ze zm.) definiuje pojęcie „gleboznawczej

klasyfikacji gruntów jako podział gleb na klasy bonitacyjne ze względu na ich jakość produkcyjną, ustaloną na podstawie cech genetycznych gleb. Klasyfikację przeprowadza się na zasadach określonych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 12 września 2012 r. w sprawie gleboznawczej klasyfikacji gruntów (Dz. U. z 2012 r. poz. 1246). Przepisy tego rozporządzenia określają w załączniku urzędową klasyfikację klas gruntów. W części I, dotyczącej gruntów ornych klasy bonitacyjne IIIa, IIIb oraz IVa i IVb stanowią wymienione odrębnie, o określonych dla siebie właściwościach klasy tych gruntów, co nie może prowadzić do ich utożsamiania (zrównywania ze sobą); wśród gruntów ornych nie wyróżniono natomiast klas III i IV.

III. Jak wskazano powyżej przepis art. 4 ust. 6 nakazuje przeliczanie sadow na hektary przeliczeniowe wedle przeliczników określonych w ust. 5 dla gruntów ornych; z tym zastrzeżeniem, że do sadow klasy III i IV stosuje się odpowiednio przeliczniki dla klas gruntów ornych IIIa i IVa.

Niewątpliwie interpretacja przepisów prawnych (w tym też prawa podatkowego) dokonywana być winna w pierwszym rzędzie przy użyciu reguł wykładni językowej. Nie oznacza to wprawdzie, że granice tej wykładni są granicami nieprzekraczalnymi, oznacza to jednak tyle, że do przekroczenia tej granicy niezbędne jest silne uzasadnienie aksjologiczne, odwołujące się przede wszystkim do wartości konstytucyjnych. [por. wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 28.06.2000 r.; K. 25/99].

Powołując się z kolei na pogląd Sądu Najwyższego [uchwała składu 7 sędziów SN z 17.01.2013 r. ; III CZP 51/12] wskazać trzeba, iż pojęcie "odpowiedniości" stosowania określonego przepisu oznacza, że niektóre jego postanowienia będzie można stosować bez żadnej modyfikacji, inne trzeba będzie odpowiednio zmodyfikować, a jeszcze innych w ogóle nie będzie można stosować". Również, Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 13 marca 2013 r. sygn. akt II OSK 2726/12 wyjaśnił, iż odpowiednie stosowanie przepisów prawa polega na stosowaniu określonych przepisów prawa do drugiego zakresu odniesienia, z zastrzeżeniem, że nie mają one zastosowania całkowicie lub w pewnej części swojej treści ulegają zmianie te spośród nich, które ze względu na treść swych postanowień są bezprzedmiotowe lub sprzeczne z przepisami normującymi już dane stosunki, do których mają być zastosowane.

Tak więc stosowanie do gruntów ornych klasy III i klasy IV odpowiednio przeliczników dla klas IIIa i IVa rozumiane być powinno wyłącznie w znaczeniu językowym. Nie jest więc dopuszczalne „rozszerzające” stosowanie przeliczników dla klas IIIa i IVa, które zastępowałyby ustalone ustawowo przeliczniki dla klas IIIb i IVb. Zaprzeczałoby takie rozumowanie ponadto zasadzie racjonalności prawodawcy.

Dla złożenia skargi na rozstrzygnięcie nadzorcze, zgodnie z art. 98 ust.3 ustawy o samorządzie gminnym *zadanie drugie* w niniejszej sprawie wymagane jest jednak uprzednie podjęcie przez radę gminy stosownej uchwały, co Rada Gminy Perzów uczyniła w dniu 8 lutego 2016r.

Wobec powyższego zaskarżane rozstrzygnięcie nadzorcze Kolegium RIO w Poznaniu nie może się ostać, stąd Rada Gminy wnosi o jego uchylenie w całości.

Mając na uwadze powyżej przytoczone okoliczności podjęcie uchwały jest uzasadnione.

WÓJT
mgr Danuta Frón